

บทเทศน์วันอาทิตย์

โดย..พระสังฆราชวีระ อัครมณีรัตน์

วันอาทิตย์ที่ 5 เทศกาลปัสกา
24 เมษายน 2016

บทอ่านกจ 14:21-27 ; วว 21:1-5ก ; ยน 13:31-33ก, 34-35

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 782, 1823, 1970, 2195, 2822, 2842
ประมวลคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร (CSDC) 32, 196, 580

จุดเน้น พระเจ้าทรงนำในสิ่งสร้างใหม่ เราต้องตอบรับอย่างไร

มีหลายครั้งเมื่อเราบอกตนเองว่า (โลกนี้) ไม่มีอะไรใหม่ กล่าวคือ ธรรมชาติมนุษย์ไม่เปลี่ยน และประวัติศาสตร์ก็ซ้ำรอย หนังสือปัญญาจารย์บอกเราว่า “สิ่งที่เคยเกิดขึ้นแล้วก็จะเกิดขึ้นอีก สิ่งที่เคยทำแล้วก็จะทำอีก ไม่มีสิ่งใดใหม่ภายใต้ดวงอาทิตย์” (1:9)

แต่กระนั้นเราก็พบว่าเราเองกำลังแสวงหาสิ่งใหม่ เราหักทลายกันด้วยคำถามว่า “มีอะไรใหม่ไหม” เรามักแสวงหาเครื่องมือใหม่ๆ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ใหม่ๆ ภาพยนตร์เรื่องใหม่ ดูเหมือนว่าเราถูกรอบงำด้วยสิ่งใหม่ๆ

พระเยซูเจ้าทรงใช้คำว่า “ใหม่” หลายครั้งในคำปราศรัยและการสอนของพระองค์ ทุกครั้งทรงพยายามให้เราเห็นสิ่งสร้างใหม่ พันธสัญญาใหม่ที่พระบิดานำมาให้ พระวรสารที่เราเพิ่งฟังวันนี้เป็นตอนเริ่มของคำปราศรัยอำลาของพระเยซูเจ้า ณ อาหารค่ำมื้อสุดท้าย คำปราศรัยที่บรรจุด้วยคำสัญญา ความหวังและวิสัยทัศน์ของอนาคต บทอ่านที่สองจากหนังสือวิวรณ์ ข้อความจบด้วยการยืนยันว่า “ดูซิ เราทำทุกสิ่งขึ้นใหม่”

สิ่งใหม่นั้นเป็นอะไร ที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราเห็น

การแสดงต่อหน้าสาธารณชนทั่วไปเรียกร้องให้เราสนใจ ติดตามบรรดาศิลปิน นักกวี และนักเขียนที่มีชื่อเสียง ทำให้เรามีวิสัยทัศน์ลึกซึ้งและช่วยเราให้มองสิ่งต่างๆ ลึกซึ้ง อีกทั้งมองเห็นตนเองลึกซึ้งขึ้นด้วย

สิ่งที่เราต้องเข้าใจตอนนี้ คือ พระเจ้าทรงนำในสิ่งสร้างใหม่ พระองค์ทรงกำลังปั้นแต่งเราให้เป็นลูกชาย ลูกสาวคนใหม่ของพระองค์ เราต้องมองในภาพกว้าง เราต้องมองวิธีที่สิ่งต่างๆ อยู่ระหว่างพระเจ้ากับเรา **สมัยก่อน**พระคริสตเจ้า และวิธีที่สิ่งต่างๆ เป็นในปัจจุบันนี้ **สมัยหลัง**จากพระคริสตเจ้า เพราะพระเยซูคริสตเจ้าเราจึงมีสถานะใหม่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้า

เราเจริญชีวิตในเวลาที่ผ่านมาแล้วแต่ยังไม่สมบูรณ์ ในพระคริสตเจ้าพระองค์ทรงนำอาณาจักรสวรรค์มาที่บนโลกนี้ ในพระอาณาจักรที่พระคริสต์ได้สถาปนาแล้ว และบัดนี้อยู่ในกระบวนการเปิดเผยท่ามกลางเรา ในฐานะของเรากับพระเจ้าได้เปลี่ยนแปลง พระคริสตเจ้าได้มอบความรอดพ้นแก่เรา สิ่งที่เราทำยังคงเห็นได้ เราอาศัยในเวลาของพระเจ้า เวลาที่ผ่านมาแล้วแต่ยังไม่สมบูรณ์ ดังที่เผยแสดงในหนังสือวิวรณ์ หนังสือแห่งความหวัง แห่งพระสัญญา และแห่งพระสิริรุ่งโรจน์ ขึ้นอยู่ว่าเราตอบสนองแต่ละคนอย่างไร ในสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ และกำลังทำเพื่อเรา

ทั้งหมดนี้เราต้องมีตาไว้วัด มีหูไว้วาง เราจะอยู่เฉยๆ ไม่ได้ โดยคิดว่าพระเจ้าจะประทานให้เราเองทางใดทางหนึ่ง จึงไม่ตอบสนองพระองค์ เป็นศิษย์พระคริสตเจ้าโดยไม่ทำอะไรไม่ได้ เราต้องตั้งใจฟัง ต้องตอบสนองพระพรของพระเจ้าที่มอบให้เราในพระคริสตเจ้าอย่างกระตือรือร้น เราต้องปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

เราจะได้รับความรอดพ้น ได้รับชีวิตนิรันดร์ในนครเยรูซาเล็มใหม่หรือไม่ขึ้นกับเรา ตอบสนองอย่างไร เราจะแสวงหา ยอมรับความหวัง คำสัญญา และสิริรุ่งโรจน์ที่พระเยซูเจ้ามอบให้เราทั้งหมดกับนักบุญเปโตรหรือไม่ หรือจะจมอยู่กับความสิ้นหวังของโลก ฟันธงคิดว่าไม่มีอะไรใหม่ในโลกใบนี้หรือ เราจะวางใจแค่สิ่งไม่ยั่งยืนของโลก แค่เงิน 30 เหรียญ (แบบยูดาสชายพระเยซูเจ้า) และขายวิญญาณของเราโดยไม่มีอะไรมากกว่านี้หรือ

คำตอบ คือ ความรอดพ้นขึ้นกับเรา พระเจ้าทรงมอบให้ แต่เราต้องตอบเอง เมื่อเราตอบรับ สิ่งใหม่ๆ จะเกิดขึ้นกับเราอย่างมหัศจรรย์

พระสังฆราช วีระ อัครมณีรัตน์ แปล
จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,
(เมษายน-มิถุนายน 2016), หน้า 188-190.